

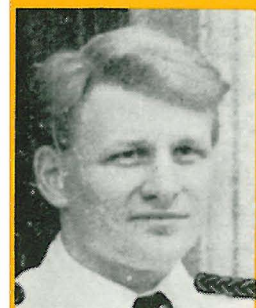
MIDNATTS ROPET

MARANATA DU VÅR HERRE KOM

NR 21

1 NOV. 1968

KR 1:25

UNGA SKÖRDEARBETARE

vittnar

LASSE, 25

ANDERSSON

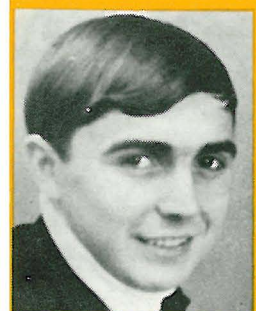
"Jag kan säga att jag drabbades av väckelsen. Ja, det finns stunder av eld då hela min varelse varit Maranata."

ULLA, 24

JOHANSSON

"Låt oss lämna alla oväsentligheter och inrikta oss på att tjäna Jesus den mycket korta tid vi har kvar."

CLARENCE, 20

OLSSON

"Jag upplever inspiration när jag tänker på min uppgift och kallelse."

Se sidorna 9—14

Midnattsropet –

organ för andlig
väckelse i dag

Utkommer med ett 20-sidigt nr
den 1 och 15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

Prenumeration kan verkställas på
närmaste postanstalt genom inbet-
alning på postgiro nr **57 16 20** på
postens tidningsinbetalningskort,
eller genom skriftlig hänvändelse
direkt till tidningens exp. Abonne-
manget (ej gåvo- och billighets-
prenumerationer) gäller tills upp-
sägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 28:—, halvår 15:50, kvartal
8:—. Lösnummer 1:25. — Till Fin-
land, Norge och Danmark är priset
detsamma som i Sverige.
Gåvor till tidnings- och traktat-
missionen mottages med tacksam-
het. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:
Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA

Telefonnummer:
Redaktion och expedition
32 80 02, 31 71 35.

Meddelande om adressförändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och kan
ske genom skriftligt meddelande
till tidningens exp. eller på postens
adressförändringsblankett nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd om
personliga upplevelser, rapporter
om Guds verk etc.

H. Halls Boktr. AB, Jönköping 56308 - 1908

NU HAR DE KOMMIT:

SÄRLAREGN

- ny bearbetad upplaga
- ny pärm i brandgult tryck
- 150 väckelsesånger

Pris 2: 50 kr

Till sångboken finns även ett praktiskt plastsydd i rött
eller grönt med **Särlaregn** tryckt i guldfärg

Pris kr 2: 50 st

VÄGGKALENDER

- Enkel och trevlig!
- OBS!
- Endast ett format
(200×280 mm)

Pris 2 kr

Sänd mig mot postförskott st väggkalender samt st
Särlaregn med st plastfodral.

Till
Midnattsropet
Surbrunnsg. 60
113 27 Sthlm VA

Namn:

Gata, husnr:

Poststation:

Nr 21

1 november

Årg. 9

MÖTES- OCH FÖRSAMLINGSLIV II

Arne Imsen

PREDIKANTERNA är otvivelaktigt nyckelpersoner. Genom förkunnelse och personligt föredöme formar de gemenskapen. Deras kontakter och val av medarbetare påverkar församlingens andliga nivå i den ena eller andra riktningen.

Det behövs mycket *salt* för att bevara en församling frisk och sund.

□ **AMERIKAFEBER** har i snart sagt alla tider gjort människor förryckta. Predikantskrået har också haft sina makabra känningar av denna avtrubbade yrsel. Tjusade av det stora landets enorma möjligheter tycks de stackars offren fullständigt förlora alla normala hämningar och all nödvändig självkritik. Vägen till omdöme och sunt förnuft blockeras av lyckodrämmar. Vederhäftig information och sakliga argument får inte minsta chans att korrigera beslut och handlingar, och konsekvenserna blir naturligtvis därefter.

DET SISTA EXEMPLET på detta dumdryga storhetsvansinne är den totala respektlösheten för den onda andevärldens furste några *efterhärmarer* experimenterar med i sina möten. Det är inte nog med att dessa självmedvetna herrar driver ett farligt spel med okunniga och oerfarna människor som objekt för sin svartkonst. De upphöjer sig dessutom till Guds likar och uttalar smädande domar icke ens himmels främsta väldigheter vågar avkunna. Guds ärkefiende satan låter sig förvisso inte fångas in genom magiska besvärjelser eller predikant-

knepp! *Det Gud inte gjort under mänsklighetens mångtusenåriga lidandeshistoria, inbillar sig tydligen dessa förvända predikanter, att de med brösttoner skall fixa över en kväll i väckelse-tältet.*

Dårskap multiplicerad med högmod i kvadrat!

□ **DET ÄR ETT GLÄDJANDE** hälsotecken, att den lilla trängda maranataflocken i vårt land genomskådade spektaklet ännu medan det bar oskuldens och aningslöshetens prägel och orkade ta upp kampen mot dessa "kraftkarlar". Fronten mot sådana villfarande tendenser växer sig, Gud vare lov, allt starkare för varje dag, även om det är smärtsamt se att en och annan helt oskyldig broder och syster fortfarande svepes in i detta spiritistiska mörker.

□ **RESPEKTLÖSHETEN** för andevärlden manifesterar sig också i relationerna till den lokala församlingen. Församlingstvård tycks vara en helt okänd företeelse för beräknande gåpåare.

På det ekonomiska området märks en medveten ovilja att underställa sig den lokala församlingens helt självklara kontroll. Istället lanseras utstuderade metoder, som ger predikanten nödtorftigt alibi för skenet att hans insamlingsaktioner och missionsprojekt äger den lokala församlingens auktorisation.

Evangelisten garderar sig med motiveringen att församlingen saknar tro, är trög och som regel ett hinder för att förverkliga hans planer för "masseevangelisation". Därför plockar han

Forts. på sid. 17.

TROSMARTYR I VÅR TID

Förföljd, fängslad och dömd för sin tro på Jesus, men trots allt frimodig och brinnande, så möter vi den 25-åriga sovjetiska flickan AIDA SKRIPNIKOVA. Hon representerar på ett skakande sätt den stora grupp av människor bakom järnridån som hellre går i fängelse eller t. o. m. döden än gör avkall på sin kristna tro. Gripemå man del av allt det hon fått genomlida och ens tankar går osökt till Jesu ord i Bergspredikan: "Ja, saliga ären I när människorna för min skull smäda och förfölja eder och sanningslöst säga allt ont mot eder."

Sin första kontakt med kristendomen fick Aida redan som barn genom sina troende föräldrar. I sitt hem lärde hon sig kristna sånger och det berättas, att då hon tillsammans med sin bror kom till barnkrubban och lärarinnan där talade om att det inte finns någon Gud, då stämde barnen upp en sång om Jesus!

Genom detta riktades emellertid de styrandes uppmärksamhet på familjen och fadern blev senare såsom "kontrarevolutionär" *arkebuserad*. Han vägrade för sin tros skull att bära vapen! Modern dog av sjukdom medan barnen var små och den enda anhöriga Aida har kvar är en svägerska i Ukraina.

En avgörande vändpunkt.

Aida räknar sig alltså som

kristen sedan lång tid tillbaka, men den verkligt avgörande vändpunkten upplevde hon i 18—19-årsåldern då hon läste Oswald J. Smith's bok "Det evangelium vi förkunnar". Denna bok tände elden i hennes hjärta, och den har sedan dess brunnit

nit allt starkare, klarare och mer förtärande.

Endast några månader senare slog hemliga polisen till för tredje gången. I november blev Aida arresterad och inför domstol anklagad för att inte längre deltaga i den officiella och statskontrollerade baptistkyrkans verksamhet utan i stället samlades hon med andra icke-registrerade kristna i ett hem. För detta dömdes hon till ett års straffarbete och skickades till ett arbetsläger i Perm.

Av Bo Tikkanen

Arresterad och dömd.

Redan kort tid efter denna upplevelse, på nyårsnatten 1961, blev Aida första gången arresterad. Hennes "brott" bestod i att hon delat ut nyårskort med bibelverser till människor på huvudgatan i Leningrad. Senare anklagades hon även offentligt i tidningen Vetgernij Leningrad för detta sitt lagstridiga tilltag.

Sommaren 1965 blev Aida Skripnikova för andra gången berövad sin frihet. Nu drabbades hon av hemliga polisens misshag därför att hon tagit emot några Nya Testamenten på ryska av en turist. Efter svåra förhör blev hon även denna gång försatt i frihet.

Åter fri.

När Aida i slutet av 1966 återvände från fängelsevistelsen möttes hon av nya svårigheter. Till en början kunde hon inte få något arbete och när hon äntligen lyckades blev hon avskedad redan efter en månad. Arbetsledaren hade fått nys om att hon var baptist och att hon desstom suttit i fängelse av den orsaken.

Från hemliga polisens sida har Aida utsatts för en systematisk hetsjakt och förföljelse. Hon har stått under ständig bevakning, förtalats av tidningarna och ofta inkallats till förhör.

Dömd igen.

Den 12 april 1968 besöktes Aida i sitt hem av hemliga polisens agenter. Alla hennes tillhörigheter genomsöktes noggrant och allt "olagligt" konfiskerades, däribland handskrivna kristna tidningar, anteckningar om rättsprocesser mot kristna o. s. v. I somras ställdes hon inför rätta i Leningrad och dömdes till tre års fängelse "med normal regim" — en *förhållandevis* mild dom. Anklagelseakten innehöll bl. a. följande:

1. ivrig baptist; 2. upprätthåller kontakt med utlänningar; 3. tar emot Biblar och sprider dem; 4. har inte bättrat sig trots tidigare fängelsevistelse.

Glad och frimodig.

Aida själv är trots allt glad och frimodig, t. o. m. inför sina domare. Om sin situation skriver hon i ett sammanhang så här:

"Vi föredrar förföljelse förenad med trohet mot Kristus, så att han alltid kan vara hos oss, framför att få vissa privilegier förenade med ett smilande behov av världen. Denna världen är beredd att sluta fred endast med en kyrka, som är lydig mot den mer än mot Kristus. Men då förlorar vi Herrens välsignelse."

Och i domstolens slutplädering sa hon bl. a.: "Naturligtvis skulle jag hellre vara fri än fånge, men det skulle kosta mig mycket — det skulle kosta mig min själ. — Finns det inget annat val följer jag Kristus i fängelse och döden."

DU MÅSTE

FÖDAS PÅ NYTT. Född på nytt, frälst! Slitna uttryck för många, men för den som äger frälsningsvisshet så laddade och innehållsrika. Vad säger dom dig?

Människan, individ och släkte, sjunker allt djupare i sin egoistiska materialism, allmänna kärlekslöshet, brutalitet och sitt hat. Hon har förlorat fotfästet i ett hav av ondska. Kan utvecklingen hejdas? Kan detta fallna släkte fräslas till Guds eviga himmel? Frågorna hopar sig över oss alla. Men det finns svar!

Frälsning — räddning undan vredesmod och helvete är icke en orealistisk, fanatisk eller av "religiöst opium drogad" hjärnas vilda fantasier. Jesus förmedlar något helt nytt, ett nytt liv och en ny början för en ny skapelse. Men frälsningen är en *g å v a*, som måste tas emot och ett *u n d e r*, som verkar genom Guds eget skapande ord. Grip om frälsningsbojen som kastats till dig!

★ ★ ★

DÖPAS I VATTEN. Människor har alltid tvistat om dopformen. Bibeln säger: "de stego båda ned i vattnet". Ja, så heter det om hovmannen från Etiopien och evangelisten Filippus, och så manifesteras fortfarande tron i lydnad.

Israels folk måste *g e n o m* Röda havet. Denna förebild till *d o p e t* till Kristus åskådliggör den radikala skilsmässans nödvändighet. I *d o p e t* begravs det gamla syndalivet och *u p p s t å r* det nya Kristuslivet. Dopet tillhör den förlossningsakt som leder till sann och verklig frihet. Varje kristen måste ha denna erfarenhet i kampen mot åklagarens snärjande attacker. Fienden kan anklaga men aldrig återföra dig till trälomslivet om du håller före att du i dopet förenats med Kristus i *h a n s* död och uppståndelse och därför tillhör, dyrkar och tjänar *h o n o m* såsom ett levande Guds barn.

★ ★ ★

UPPFYLLAS AV ANDEN. Varför? Ingen kan eller förmår leva som en sann kristen utan denna erfarenhet. Andedop med tungotal tillhör *a l l a* kristna och är en förutsättning för tjänsten i Guds rike. Denna erfarenhet ger smörjelse, som är en gudomlig ordination med fullmakt att fungera i det konungliga prästerskapet.

Rune Gelinder

"AV FRUKTEN KÄNNER MAN TRÄDET"

"I dagens läge är tystnad och passivitet en skam...

Vi lever sannerligen i en tid då vi behöver prova andarna", hävdar

ERNST HÖGLANDER

På självvalda vägar går Gud ej med.

Jaget söker alltid sitt. De egna intressena tar dominans även i det som kan synas mest andligt. För den som ÄRLIGT söker Guds vilja kan inte *skenet* tillfredsställa själens längtan. Den ärligt sökande människan MÅSTE nå fram till verkligheterna, grundade på allt Guds eget ord. Är det verkligen "en tjänst för HERREN", som det så vackert heter, så bevisas detta bäst i ÖVERLÅTELSE åt honom och en tjänst i *full* överensstämmelse MED NYA TESTAMENTETS LÄRA. *Verksamheten blir då fruktbärande!*

Kliv tillbaka.

Detta senare kan bli en av de bidragande orsakerna till att hjälpa dej ta ställning FÖR eller EMOT något, som du kanske velat komma till klarhet om. I dagens läge är tystnad och passivitet en skam. Det som en del bröder håller på med är ett långt kliv tillbaka från den Andens enhet och församlingens upprättelse på Nya Testamentets grund, som alla sant upplysta människor eftersträvar. Därför måste egoism och personliga intressen med Andens effektiva vapen bekämpas. Där möjlighet eller villighet att låta sig övertygas saknas — både med Guds Ords fakta och kärleksfullt fördrag — måste ett avståndstagande från destruktiva krafter ske. Vad vi behöver nu är män och kvinnor, som inte bygger sina ställningstaganden på personlig vänskap eller inställsamma smickrande konversationer, utan på Guds Ord.

Farlig allians.

I en kompromissens och toleransens allians tror du dej ha funnit den kärlekens autostrada på vilken Gud ska föra dej fram och välsigna dej. Men utmed den autostradan ljuder inte endast jublande hurrarop, ackompanjerade av applåder. När du på träden i dess allé söker frukt finner du endast ett praktfullt lövverk. En och annan giftblomma förgyller kanske atmosfären med sin förrädiska doft.

Någon menar, att det rätta är att tillhöra allt och alla. Allians börjar alltid med de

närmast stående. Men har man en gång trätt in på denna kompromissens väg får man nog löpa linan ut. Och här kan man med fog tillämpa ordspråket: "Alla vägar bär till Rom."

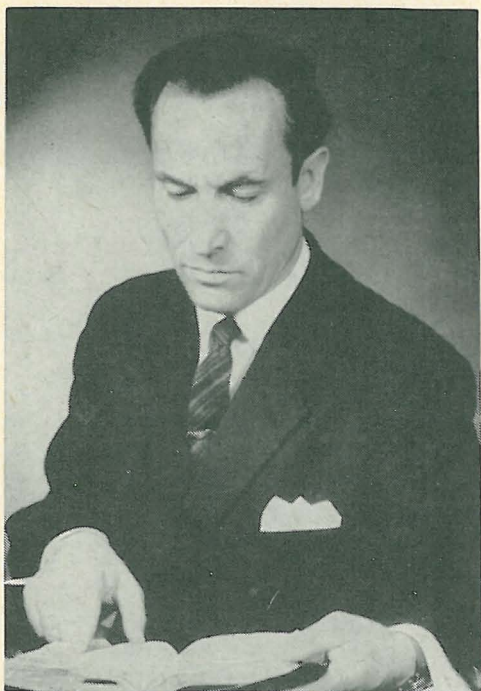
Gud går emellertid de vägar Han fordome gick, och det bästa är nog, att likt Enoc vandra med honom. Han tillåter än i dag, att väckelser FÖDS av honom själv, genom människor som är villiga att med smärta underkasta sig Guds vilja och den Helige Andes suveräna makt. Det är först EFTER födelseprocessen man förstår, att det är endast NÅD att få vara med i det verk som Gud för fram i nuet. Då har man inte längre något behov eller någon längtan efter något annat. *En himlafödd väckelse är sabbatsvila.* Har du hunnit vila från DINA verk?

Falsk frihet.

Å andra sidan har allt det myckna talet om "frihet" gjort, att det mest populära är att icke tillhöra någonstans. Jag tillhör Kristus, säger man och glömmar, att vi äro lemmar I HANS KROPP. Huvudet har inga lemmar, det är kroppen som äger lemmarna. Hans kropp är församlingen. Alltså måste du vara en lem i församlingen om du tillhör Kristus. Se 1 Kor. 12.

Av frukten känner man trädet, har Jesus sagt. TRÄDET ÄR KRISTUS OCH FÖRSAMLINGEN. Joh. 15, Ef. 4: 10—16. Där frukten av en persons verksamhet uteblir eller är virrvarr och kaos, beror det oftast på, att han ej respekterar Guds Ord i fråga om lära och liv för sin verksamhet. Där man inte respekterar det, som skall vara själva grundvalen, stödjeplarna i Guds verks byggnad, tjänsterna i församlingen enligt Ef. 4, kan man naturligtvis inte vänta sig någon frukt — allra minst någon bestående sådan. Byggnaden måste bli oerhört labil och rasar samman vid minsta vindkast i läran.

Det kan t. o. m. vara fel att bedöma ett Guds verk efter härlighetsgraden i ett möte. En verksamhet, som strävar efter att bli nationell bör tåla Guds Ords strålkastarljus. Endast Guds Ord är en måttstock varmed vi ska kunna bedöma den bestående kvalitén på den lokala försam-

Ernst Höglander.

lingens verksamhet. Även i öknen hade Israels barn fröjdestunder. Men medan de dansade, spelade och sjöng fanns det en man, som var inför HERREN och mottog GUDS ORD. Upplevelsen må för Israels barn ha varit hur stark som helst, ett faktum kvarstår: hela glädjeprocessionen var koncentrerad omkring ett: Guldkalven, den gud som skulle leda dem vidare på deras väg mot...

Landets välsignelse.

Det är en helt annan atmosfär, som strömmar emot oss i löftets härliga land genom Deboras och Baraks segersång. Där prisas Sebulon och Naftali, DÄRFÖR ATT "DE PRISGAVO SINA LIV PÅ STRIDSFÄLTETS HÖJDER". Dom. 5.

DET STORA MIRAKELMÖTET i öknen hade sin upprinnelse i otålighet, otro och en kritisk ande. 4 Mos. 21: 4—9. Då folket ångrade sin synd och vände sig till Gud OCH MOSE, gav HERREN dem ett medel till hälsa och liv. Joh. 3: 16. 1 Joh. 1: 9. Öknen är full av faror! T. o. m. härligheterna som där uppenbaras är i grund och botten en påminnelse om synd och olydnad och bortkommenhet från Guds vilja. Träd in i LÖFTES-LANDET, broder och syster. Träd in i Sebulons och Naftalis led i den väckelse, som är född av Gud. Först när du vågar träda helt in i Nya Testamentets löften får du äta av "landets säd". Du

behöver då ej längre känna leda vid öknens manna.

I Gilgal skall HERREN avvältra dig världens smälek och efter en underbar påskhögtid på Jerikos hedmarker ska du få äta osyrat bröd och rostade ax AV LANDETS SÄD. Efter den måltiden ska du känna dig styrkt med samme ande som Josua, så du likt honom vågar träda fram inför änglar och andeväsen och fråga: "Tillhör du oss eller våra ovänner?" Josua 5: 13.

Vi lever sannerligen i en tid då vi behöver pröva andarna huruvida de är av Gud.

Forts. fr. sid. 8.

högtidsdagarna tar slut och döden bryter snart ner den färg och skönhet, som saknar ett fördolt men livsförmedlande rotsystem. "Allt kött är såsom gräs."

Den andliga människan accepterar inget oäkta, förljuget, konstlat, krystat, märkvärdigt och uppstylat, ty en sådan är kvalitetsmedveten, och andlighet är ett sant mänskligt liv i innerlig gemenskap med Gud. Andligheten befriar från fåfänga och narraktighet. De sannaste och ärligaste människor som finns på vår jord lever ut detta Kristusliv, och de kan därför vara sig själva på ett sant sätt.

Frälsningen måste tränga sig igenom och fullständigt skapa om vårt inre liv och vår yttre existens. Människo- och självförgudning är avgudadyrkan, intellektualism är mördande förnuftstro, materialismen är förödmjukande mammonstillbedjan och nöjesmentaliteten hör hemma i världens primitiva njutningskultur. Från all denna världens fördummande och förslöande lättja måste församlingen frälsas och överge alla de världsliga metoder och medel hon införlivat med sig i sina försök att kultivera fram religiösa individer ur den under fördömlse vilande gamla skapelsen. Församlingen måste överge hednisk vidskepelse och religiös rationalism. Formalism, sakramentalism, klerikalism, uppfostrings- och kyrkoreligion måste rensas bort, ty allt detta hör världen och icke Guds rike till. Församlingen skall hålla sig till honom och börja LEVA hans segrande liv i konungslig härlighet. Gud knyter sina löften och välsignelser till dem som inte bara hör — men också handlar. Därför...

GÅ UT TILL HONOM.

Han är utanför lägret. Ta smädedräkten på dig och bli en korsbärare i hans efterföljd.

Amen!

FÖRSAMLINGENS FRÄLSNING

Predikan av

ARNE IMSEN

Fortsättning från nr 18—20.

Efs. 5: 21—33.

Vad beror det på att hemlandssångerna tonar så slött och så dött. Det måste väl bero på att himlen verkar vara långt borta. Vad beror det på att lovsången till Jesus i de kristna leden är så försagd? Det måste väl bero på att Jesus förefaller vara så långt borta. Vi vet, att den helige Ande icke vill vara passiv åskådare i våra sammankomster. Den helige Ande vill ta aktiv del och fylla den enskilde, dela ut av sina gåvor och bruka dem i församlingen. Gud vare lov!

Det finns några profiler i Bibeln, som jag nu och då går till, därför att de på ett alldeles särskilt sätt personifierar budskapet. Den ene är Elia, den andre Johannes. Då de träder fram inför folket, bär hela deras yttre prägelse av försakelse, så har de också försakelsens budskap. Alla vill vara med om *härlighetsväckelsen*? Men, kom ihåg, den föregås av *fattigdomsväckelsen*. Han sa: "Saliga äro de fattiga i Anden", inte de som bekände: "Jag är rik, mig fattas intet" utan var medvetna om att de var fattiga utan honom. "Saliga äro de fattiga i anden", men det är icke punkt där, ty det heter vidare, "dem hör himmelriket till". Är du fattig, då är du disponibel för Gud. Är du rik i dig själv, är du Guds kräkmedel. Då tillhör du de *ljumma*, med Guds dom vilande över dig. "Då du är *ljum* och varken kall eller varm skall jag utspy dig *ur* min mun." Är du fattig är du disponibel för Gud. Halleluja!

"Gud gör vad du vill, bara vi kommer fram till sann självkänedom och upplever, att vår rikedom icke finns i våra talanger, våra gåvor, i vad vi är eller kan utan hela vår rikedom är du och du allena."

Vi har ingenting att prestera, ingenting att visa upp, annat än en levande tro verkad genom Jesus. Är du fattig, då är du disponibel för Gud, mjuk i hjärtat och ödmjuk i sinnet. Då upplever du förkrosselsen, men icke som ett hot mot dina planer, dina visioner, utan som nåd. Är du fattig i anden står hela himmelriket på din sida. Halleluja!

Som ung evangelist sjöng jag ofta "Bränn bort allt i mig som ej gläder dig, två mig ren uti ditt blod. Att jag svaga ler aldrig sviker mer..." Just det

När människan kommer till Gud har hon som regel en meritlista med sig. En del har många erfarenheter från en mångårig vandring med Gud och visar upp det inför Gud och människor, andra har trosupplevelser som de gärna återropar. Tänk, att även välsignelserna kan utestänga himlens flöden. De kan sitta i vägen. Tänk, att så många hamnar i religionens utkanter och suggs upp av hörntofsreligionens skrymtaktiga väsende. Men den som skall framåt måste förgäta det som är bakom av både *ont* och *gott*, *besvikelser* och *lidande*, *nåd* och *tårar*, *uppbyggelse* och *svårigheter*. Målet är att nå fram till uppståndelsen från de döda. Då församlingen blir avklädd all mänsklig härlighet är hon disponibel för Gud. Här ligger problemet.

Församlingen måste tömmas på sitt mänskliga innehåll, så att den kan fyllas med ett gudomligt. Jag säger det än en gång: församlingen måste tömmas på sitt mänskliga innehåll så att den kan fyllas med gudomligt liv och gudomlig auktoritet.

KULTUR — ANDLIGHET.

Vi begär ofta det misstaget att vi förväxlar *kultur* med *andlighet*. Kultur det är den gamla skapelsens förädling. Människor får ett visst mått av kultur och etiketteras andliga. På sin bildning och sina naturliga talanger får många nyckelpositioner i Guds rike. Men *kultur* och *andlighet* är inte samma sak. Att vara andlig är något helt annat. Andlighet är icke en förädling av den gamla människan. En bild kanske kan förklara vad jag menar. Vad vi kallar för kultur det är våra mänskliga försök att *snygga upp den gamla skapelsen* och göra den tilltalande. Andlighet, det är *den nya skapelsens* livsöverflöd och kristusgestaltning. Skillnaden är oerhört stor. Det ena är sålunda upphängd frukt på något som saknar rotsystem, ungefär som när barnen varje jul med jubel pryder julgranarna i våra hem. Bildligt talat har församlingen massor av sådana lustigheter och dekorationer, men alltför få fruktbärande träd i sin lustgård. Man hänger på frukt andra träd — fäderna — burit, dekorerar med glitter och färggrant prål, som kan skapa en "ljus" och "lätt" stämning. Men

Forts. på sid. 7.

Clarence

Göran

Marianne

Ulla

Lilian

Bosse

INFÖR ÅRETS BIBELSKOLA

Bibeln står i centrum för unga och äldre vänners vetgiriga studier under några veckor i höstens "bibelskola".

Gemenskapen är varm och innerlig som i en lycklig syskonskara, trots avstånd i ålder, bildning och andliga erfarenheter. Anden förenar tonåriga ungdomar och åttioåringar i stimulerande studier i Bäckernas Bok. Det är vederkvikande att röra sig i denna okomplicerade och okonstlade väckelseatmosfär. Man helt enkelt stortrivs med varandra.

Unga evangelister och grånade kämpar i Herrens tjänst bryter Livets bröd och delar ut. Alla möter samma öppenhet och tillgivenhet utan att man ens tänker på lärarnas högst väsentliga olikheter i kapacitet, erfarenheter, mognad och förtrogenhet med Guds ord.

Maranataförsamlingen i Stockholm har en ovanligt stor representation i årets "bibelskola". Midnattsropet ställde 5 frågor till 8 av dem.

- ① Hur mötte du Maranata?
- ② Vad har det betytt för dig?
- ③ Varför vill du gå i bibelskolan?
- ④ Hur uppfattar du församlingsgemenskapen?
- ⑤ Hur ser du på din kallelse och vad väntar du av framtiden?

Vad kan bibelskolan ge:

- affärsbiträde
- hemsamarit
- sjuksköterskor
- servitör
- nybakad student
- universitetsstuderande

o. s. v.

se sidorna 10-14

Yvonne Mohlund

YVONNE MOHLUND,
17, hemsamarit

"MARANATAROPET HAR HJÄLPT MIG!"

1. **DET FÖRSTA** mötet med Maranata var genom en grammo-fonskiva; sången grep mig, den var så fri och budskapet så radikalt men enkelt. Budskapet i sången var något nytt för mig. Sedan blev det maranatomöten i min hemtrakt och jag började besöka dem.

2. **JAG HAR** ständigt haft ett levande maranatarop i mitt hjärta och det har hjälpt mig att fortsätta på frälsningens väg.

3. **JAG HAR** länge haft en stor längtan att få vara med i bibel-skolan, dels för att få tränga djupare in i Guds Ord och dels få visshet om framtiden.

4. **JAG HAR** känt en stor samhörighet med församlingen och den har varit till stor hjälp och välsignelse för mig, men i större församlingar är det nog stor brist på andliga fäder och mödrar. Landsortsungdom och andra som kommer från mindre församlingar; de behöver tas om hand och känna trygghet. Det är inte bara en eller två som skall bära hela ansvaret utan alla ska hjälpas åt för att det ska bli till välsignelse för hela församlingen.

5. **JAG HOPPAS** att få vara till välsignelse för Gud vad än min uppgift blir.

BO TIKKANEN,
20, fil. stud.

NYA SAMMANHANG

1. **NÄR JAG** i augusti 1966 kom till Stockholm var det utslutande i avsikt att här avlägga en akademisk examen. Men Gud ledde snart mitt liv in på andra vägar och det var egentligen "av misstag" jag kom att besöka ett Maranatomöte i Viktoriasalen. I det mörker jag då var i, bunden i mina högtflygande intellektuella ambitioner, upplevde jag det hela som ett fullkomligt vansinnigt skådespel. — Men från den stunden talade Gud till mig och min första häftiga reaktion förbyttes snart i längtan. I februari 1967 fick jag nåd att böja mig och ta emot Jesus.

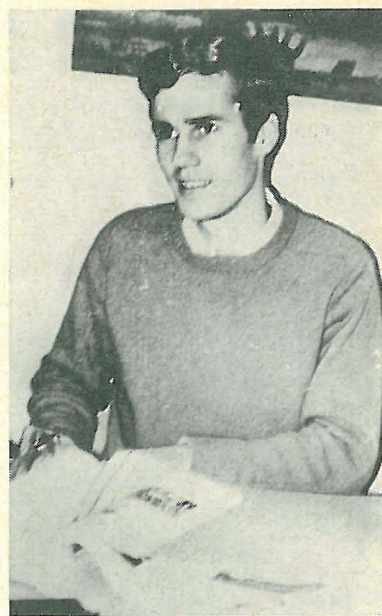
2. **MÖTET MED JESUS** förvandlade min tankevärld och min vilja och hela mitt liv fick ett nytt mål. Jag är oerhört tacksam till Herren för att jag blev född in i väckelsen utan någon "ärftlig belastning" eller tidigare religiösa erfarenheter. Maranata blev för

mig ingången till nya sammanhang. "Det gamla är förgånget, se något nytt har kommit."

3. **GEMENSKAPEN** i en levande och brinnande Guds församling är en stor och berikande tillgång och det är underbart att kunna dela både kampen och välsignelserna med syskonen. Även som ett "hem för barnen" har församlingen en stor uppgift.

4. **JAG UPPLEVER** ett ständigt behov av mera av Guds ord. Ordet är en underbar källa till kraft och tröst och i denna tid då kampen ofta blir intensiv och trycket från världen hårt behöver vi verkligen vara fast grundade i vår tro. Jag upplever att Gud vill leda oss in i ett mera fullständigt beroende av honom och hans löften.

5. **REDAN UNDER** den första tiden jag var frälst kallade Gud mig till tjänst för honom och denna kallelse har sedan blivit allt

Bo Tikkanen

klarare. Jag är lycklig att få tjäna Jesus där han nu har ställt mig och min längtan är, vilken min uppgift än i framtiden blir och vilket kors jag än måste bära, att i allt först söka Guds rike och hans rättfärdighet.

LILIAN OTTOSSON, 24, sjuksköterska

Liljan

första mötet följdes av flera. Jag erkände att Gud inte knutit församlingen till en viss plats utan att församlingen Kristi kropp det är ju du och jag! I Maranata möttes jag av en naturlig spontanitet och glädje. Jag fann människor som var redskap i Guds hand fyllda av kärlekens ande till varandra och mot dem som hungrar efter livets bröd. "Där Herrens ande är där är frihet."

2. 3. "FÖLJEN MIG så skall jag göra eder till människofiskare", säger Jesus i Mat. 4: 19. Min bön och längtan är att genom bibelskolan helt få ägna mig åt bönsens och Ordets tjänst till andlig utveckling och mognad. Om I förbliven i mitt ord så ären I i sanning mina lärjungar och I skolen då förstå sanningen och

"SIGNALEN SOM VÄCKTE MIG!"

sanningen skall göra eder fria." Joh. 8: 31, 32.

4. 5. "OM VI i detta livet hava i Kristus haft vårt hopp och därav intet bliver då äro vi de mest ömkansvärda av alla människor." 1 Kor. 15: 19. Vi har alla ett pund att förvalta och en dag skall vi stå till svars för det inför Gud. "I haven fått för intet så given ock för intet." Jag vill bära frukt för Gud och önskar att min tro var en tro verksam i kärlek. Jesus har ju frälst mig för att genom mig rädda andra. Min vision är själar för Jesus. Hur skall detta ske? "Icke genom någon människas styrka eller kraft skall det ske utan genom min ande, säger Herren Sebaot." Sak. 4: 6. Tack, Jesus, att du vill tända elden i mitt hjärta och taga min vilja!

Lilian Ottosson

1. **MARANATA!** Jag lystrade första gången till detta ord för några år sedan men hade inte då mod till mera. Splittringsrörelse menade några. Gud ledde dock mina steg till Maranata och det

CLARENCE OLSSON, 20, dataoperatör

1. **MITT FÖRSTA MÖTE** med Maranata var en söndagskväll i september 1964 på Nöjeskatten på Söder i Stockholm. Jag kände redan från första stund att här hör jag hemma. Det var inget speciellt möte, men jag var fullt överbevisad att det här var någonting för mig, något som jag hade sökt en längre tid. Det radikala budskapet, de gripande vittnesbörden och sången grep tag i mig.

2. **DEN HAR TOTALT** ändrat mitt liv. Den har vänt mitt sinne bort från det jag satt fast i. Det svåraste tyckte jag var mitt egna jag, och sådana saker man tycker är helt legala, exempelvis min karriär på jobbet och olika fritidshobbyn. Men ära vare Jesus för att han gett mig en mycket djupare syn. Mitt ögonmärke

"JAG KÄNDE, HÄR HÖR JAG HEMMA!"

sträcker sig bortom denna världen och då vart allt det andra ingenting att tänka på även om man jämförde dessa saker.

3. **JAG TROR** att bibelskolan är nyttig för oss allesammans, och jag tror att speciellt den som har en kallelse att gå ut på fältet, behöver få ljus över saker man kanske inte sett tidigare. Man lär sig läsa Bibeln, vara tillsammans och dela varandras upplevelser och erfarenheter.

4. **JAG VÄNTAR** mig att få en klarare syn på flera saker som ter sig dunkla för mig, att få lära känna flera vittnen och utbyta tankar och åsikter med dem. Men framför allt önskar jag få bättre kunskap i Bibeln och också att få samtala om de olika uppgifterna i Guds rike.

5. **JAG UPPLEVER** inspiration

då jag tänker på min uppgift och kallelse. Det är svårt att skriva om något som inte utformats än, men jag har upplevt detta, att Gud genom olika medel för mig in i den vision jag fått av Gud. Många saker, som jag skulle ha protesterat emot för bara ett halvt år sedan, tackar jag i dag Gud för.

6. **JAG HOPPAS** att Guds folk mer inspirerat skall gå in för sin sak, tar reda på vad Gud vill göra och att de verkligen handlar efter detta. Jag hoppas få vara med och rädda själar för Gud och helt hänge mig i hans tjänst, som har sänt oss. Jag tror att Gud har hundra procentigt bruk för oss var och en. Amen!

MARIANNE UHR,

26, affärsbiträde

"DROGS TILL MÖTENA"

1. NÄR JAG KOM till Stockholm för fyra år sedan hade jag förstas hört en hel del om Maranata. Snart nog började jag också gå på mötena i Viktoriasalen. Visst var det mycket som man inte var van vid och som man tyckte var konstigt men hur det var så drogs man liksom till dessa möten. Jag var ju frälst förut men jag saknade något som dessa människor hade. Det var nog mest glädjen och lovsången som grep mig. Jag minns att jag satt i mötena och önskade att även jag hade varit en av dessa lyckliga sångare på estraden. Den da-

gen kom också, halleluja, och jag är lycklig att få tillhöra denna skara.

2. KÄNNER att jag behöver tränga djupare in i Guds ord, och få mera kunskap.

3—4. MIN ÖNSKAN är att bli mera skickliggjord till att tjäna Gud, och att verkligen komma in i Hans vilja och plan med mitt liv.

5. JAG TROR att Gud vill använda oss alla men vi måste ge oss helt åt Honom. Jesus vill göra stora ting ibland oss. Vi får vara med och rädda själar.

Snart kommer Jesus!

Marianne Uhr

GÖRAN GRAVELEIJ,

20, student

"1968 EN NY EPOK!"

1. JAG HAR i ett tidigare nummer av Midnattsropet berättat hur jag kom i kontakt med Maranata-väckelsen. Under mina gymnasieårs första tid var jag verksam i FKG (Fria Kristliga Gymnasistföreningen).

Dagen kom då vi inbjöd några Maranatavittnen att hålla morgonsamling i vår skola. Mötet med dessa vittnen kom att underbart frigöra mig från alla religiösa ok och sakta men säkert drogs jag in i detta härliga Guds verk.

2. ATT DETTA HAR betytt ofantligt mycket för mig behöver jag väl knappast förtälja. Det är helt enkelt obeskrivligt underbart att få tjäna Herren helt i en verkligt levande församling där väckelsens eld har hänfört och gripit Guds folk till den grad att deras enda vilja är att få vara självuppgivna språkrör för Herren.

3. ORSAKERNA till att jag i år deltagit i bibelskolan är flera

och jag kan här bara nämna ett par.

Gud har lagt ner en kallelse i mitt hjärta att tjäna Honom såsom vittne. Jag tror dessa dagar av undervisning och bön är mer än behövliga, innan man går ut i denna hårda tid för att undervisa andra om Guds väg. Bibelskolans motståndare argumenterar ofta mot bibelskola med att säga, att man i ensamhet under bön och fasta och bibelläsning samma tid, skulle nå mångfalt bättre resultat. Jag tror att det ligger en väldig kraft i den enskilda bönen, det enskilda bibelläsandet och fastan. Gud har emellertid ämnat att varje enskild individ i Hans församling skall fungera såsom en lampa i Kristi kropp. Gud har givit sina barn olika gåvor och ämbeten, "några till lärare" (1 Kor. 12: 28). När Gud i sin stora nåd har satt några till lärare skulle inte jag då under största tacksägelse till Gud för detta med glädje mottaga vad Gud lagt ned

i deras hjärtan. Det är genom deras undervisning stommen läggs i mitt liv såsom Herrens vittne och Ordets förkunnare. Jag är verkligen tacksam till Gud för att Han har "satt några till lärare".

Detta år 1968 har blivit begynnelsen på en ny epok i Maranata-väckelsen. Det överdrivet och ofta ytliga sensitiva, som ofta lurar Guds folk har fått ge vika för ett fast och metodiskt fördjupande i Guds Ord, och vi har fått notera vad detta har fört med sig i våra liv och i väckelsen. Välsignelsen med detta är obeskrivlig.

4. JAG TROR den här bibelskolan kommer att skilja sig från de tidigare. Jag tror att vi kommer att häpna över vad Gud gör och vi kommer att gripas starkare än någonsin.

5. JAG ÄR OERHÖRT tacksam över att Gud har lagt ner en kallelse och en tjänst i mitt hjärta. Denna kallelse har sedan jag blev frälst bränt i mitt inre och Gud har flera gånger bekräftat densamma. För fem år sedan förstod jag mig inte på hur Gud kunde göra något sådant som att kalla

LARS O. ANDERSSON,

25, servitör

ELD SOM TÄNDER

1. **MITT ABSOLUT** första möte med väckelsen var ett Midnattsrop. Min mor sände det till mig i början av 1962, då jag befann mig någonstans på Indiska Oceanen, stadd på flykt från mig själv, från mina problem och framför allt från kristendomen. Det lilla bladet sade mig genast, att det höll på att ske något på den andliga fronten i Sverige.

Hemkommen åkte jag på flera "outhärdliga" möten i Örebro. Den Helige Ande talade starkt till mitt oroliga hjärta. Särskilt minns jag den unga församlingens inner-

lig. Jag hade inga som helst förutsättningar att gå ut som hans vittne.

Under fem års tid har elden att gå ut som hans vittne dock blivit allt hetare och det är med en oerhörd fröjd jag nu får uppleva att Gud verkligen står för vad han säger och se hur han tydligt trots allt ämnar bruka mig som sitt språkrör.

Det är i sanning underbart att Gud har en uppgift för varje kristen. Ingen vaken kristen som följer med i tidshändelserna kan undgå att se att Jesus mycket snart kommer tillbaka. Vilken oerhörd skam är det då inte att låta denna tidsanda med allt vad lyx och bekvämlighet heter kväva Guds kallelse att tjäna honom! Nu om någonsin är tid att uppge sitt eget jag och villkorslöst låta sig brukas av Herren. Detta gäller varje kristen. Dig som Gud har satt i skolan, på arbetsplatsen eller ute på fältet. Först då kommer vi att få uppleva vad det verkligen innebär att ha kontakt med Gud och få vandra i Anden."

liga kärlek till Jesus och den realistiska synen på hans tillkommelse. Jag böjde mig för denne Jesus på Nalen i Stockholm i augusti 1962.

2. **JAG KAN SÄGA**, att jag drabbades av väckelsen. Hela mitt liv och mitt sätt att se på ting blev genomsyrat av honom. Ja, det finns stunder av eld då hela min varelse varit **MARANATA!** Naturligtvis har Satan rasat, det har jag märkt när jag i vardagen försvarat min personliga frälsningsupplevelse och en "extatisk" väckelserörelse i denna tid, då allt skall bortpsykologiseras. Människor anser det som symptom på sjuklighet om man visar sina känslor, men oftast har jag kunnat ge svar på tal både genom mina argument och mitt liv.

3. **JAG HAR MÅNGA** gånger kommit med något av den pulserande storstadens hektiska syndaliv inom mig och sjunkit ner och känt denna hugsvalande och läkande ande vi av nåd får ha ibland oss. Jag tror att församlingen i Stockholm har och kommer att ha en enorm betydelse. Miljonstaden är full av vilsna immigranter.

4. **JAG ARBETAR** inom restaurangbranschen och det är ett hårt arbete med sena nätter och högt arbetstempo. Det går hett till vid societetens vämjeliga utsvävningar! Man blir lätt splittrad och trött och därför behöver jag få sätta mig ner, lyssna till Ordet och bedja om visshet i allt.

5. **ELD!** Eld som tänder och sänder en orädd skara ut i förvärvslivet, ut till skolor, ut på gator och gränder. Att få höra

Lasse Andersson

t. ex. Arne Imsens förkunnelse, som mången gång är banbrytande och att få praktiska råd i andliga ting är av oskattbart värde.

Det senaste året har många av olika anledningar lämnat sina poster. Jag önskar därför tjäna Gud ännu mera brinnande och målmedvetet.

6. **NÄR JAG TÄNKER** på sekelskiftets grånade väckelsepionjärer, som gått hem för att mottaga lönen, grips jag i mitt hjärta över vad Gud nu gör genom Maranataväckelsen och jag hoppas och tror att fler, speciellt den kristna ungdomen, skall se och förstå detta verk som en gudomlig åtgärd i nådeshushållningens avslutning och ställa sig till Hans förfogande. Många har redan trasslat in sig med sina ambitioner i tidskrävande verksamhet såsom KDS, U-hjälp, musikliv osv. Natten kommer då **INGEN** kan verka!

ULLA JOHANSSON, "MARANATAMÖTENA 24, sjuksköterska EN OAS I ÖKNEN"

1. FÖR SEX ÅR SEDAN mötte jag Maranataäckelsen. Några vänner som varit på möten i Örebro gjorde mig nyfiken på denna nya rörelse. Tillsammans for vi från Dalarna, där jag då bodde, till Viktoriasalen i Stockholm. Aldrig kan jag glömma detta första möte. Hänförelsen i sången, lovprisningen, ja hela mötet överväldigade mig. Mitt andliga liv stod på sparlåga, och mer än en gång hade jag tänkt, att det är nog lika bra att gå ut i världen, när ändå tillvaron är så trist. Men under mötets gång blev jag förvissad om att i denna gemenskap skulle jag vara.

Det blev flera resor till Stockholm, och snart stod det klart för mig att Guds vilja var att jag skulle gå ut ur den församling jag då tillhörde och även bryta gemenskapen med mitt sällskap. Jag hade mött ordet: "Låtom oss alltså gå ut till honom utanför lägret och bära hans smälek."

2. ETT ANNORLUNDA liv började. Steget jag tagit förde med sig motstånd, men nöden drev mig i bön. Bibeln blev så dyrbar för mig.

Efter läxläsningen satt jag ibland långa stunder mitt i natten och drack ur Livets källa. Det var långt till möten, men i ensamheten lärde jag mig umgås med Gud och pröva den tro han givit. Den längtan jag som nyfrälst tioåring upplevt — att bli brukad av Gud — växte sig allt starkare.

För snart fyra år sedan flyttade jag till Stockholm och började på sjuksköterskeskola. Det tog tid att acklimatisera sig i storstadslivet. Jag hade nog aldrig orkat stanna om ej i denna öken oasen funnits — Maranataäckelsen. Hur

ljuvligt var det ej att komma innanför Viktoriasalens dörrar och i denna äkta väckelseatmosfär äta den andliga maten. Styrkt till ande, kropp och själ kunde jag sedan återgå till vardagens kamp och ibland många bekymmer för att uppleva Herrens seger.

Det är underbart att se hur Gud arbetar med oss var och en. Hur Jesus bereder oss för sin tillkommelse. Vi möter nöd och svårigheter av olika slag. Men i den mörka dalen upplever vi att vi ej är utlämnade åt fienden. En står oss bi. Halleluja! Luttrade i provningens eld smälter vi samman för att tjäna Herren, varandra och andra. Herren upprättar sin församling. Är du med i församlandet kring Jesus?

3. I FLERA ÅR har jag längtat efter att vara med på bibelskolan. Nu går min längtan i uppfyllelse. Behovet att tränga in i i Guds Ord och bli alltmer rustad till tjänst i Guds rike gjorde, att jag under Malmköpingskonferensen definitivt bestämde mig för att gå denna höst. Förväntningarna är stora. Vi har en mäktig Gud, som förmår göra långt mer

än vi kan bedja eller tänka. Tror du det?

Gud har en speciell uppgift åt oss var och en och det gäller att få visshet om hans vilja. Många gånger har jag mött Jesu ord: "Följ mig!" Men sedan någon tid tillbaka har orden fått en för mig ny och djupare innebörd. "Om någon vill efterfölja mig, så försake han sig själv och tage sitt kors på sig var dag; så följ han mig." Försakelsens väg är den enda väg du och jag har att gå, om vi skall tjäna vår Frälsare. Är vi ej kallade att gå i hans fotspår? Han gav sitt liv för oss! Skall vi ej då ge honom vårt liv? Låt oss lämna alla oväsentligheter och inrikta oss på att tjäna Jesus den mycket korta tid vi har kvar.

4. "MIN FRAMTIDSDAG är ljus och lång. Den räcker bortom tidens tvång." Så har jag det. Men jag vet att de flesta människor går en mörk och grym framtid tillmötes. Slutet blir ett evigt fördärv. Skall jag rädda en själ för himmelen? Skall du? Skall kärleken till Jesus tvinga oss att gå dit han sänder oss?

"Som lamm mitt bland ulvar han sänt oss att sprida Guds härlighets ljus. Låt oss kämpa i tjänsten han gett oss! Snart vi lyftas från jordens grus!"

400 NYA prenumeranter

På 3 månader har Midnattsropet hälsat 400 nya prenumeranter välkomna till sin fasta läskrets.

Det är en eggande utmaning till Midnattsropets aktiva läsare.

Gör tidningen än mer känd i allt vidare cirklar!

Landets mest radikala väckelseorgan bör tränga in i alla sammanhang.

ANDENS LEDNING OCH UPPENBARELSE

Av Arnold Andersson

Det fanns många hemligheter fördolda och gömda i Guds rådsslut, sanningar, som Gud behagade att inte uppenbara förrän just under den yttersta tiden. Sakerligen är den tid i vilken vi lever den mest intressanta och spännande i mänsklighetens historia. Vad det gäller frälsningen genom Jesus Kristus var ju det förutsett men fördolt ifrån världens begynnelse. Nu i de sista tiderna har den blivit uppenbarad, 1 Petr. 1:20. Man hade upplevt det profetiska och skrivit om det, men ingen hade sett det fullbordat, se 1 Petr. 1:10—12.

Församlingens hemlighet uppenbarad.

En annan stor hemlighet, som har uppenbarats i denna sista tid är *församlingen*. Den har varit oklar, dimmig och fördold för tidigare släkten. Genom uppenbarelse blev den avslöjad och kungjord, den hemligheten, att hedningarna är våra medarvingar och jämte oss delaktiga i löftet. Gud ville, att "hans mångfaldiga nåd och visdom nu skulle bli kunnig för furstarna och väldigheterna i den himmelska världen". Så skulle ske genom *församlingen*, Ef. 3. Detta har avslöjats nu i den yttersta tiden genom Guds uppenbarelse.

Ytterligare en sanning, som uppenbarats är *andeutgjutelsen* i de yttersta dagarna med syner, drömmar, tungotal och profetia samt under och tecken. Apg. 2.

Det är väldigt härligt att dessa hemligheter blivit uppenbarade. Den som profeterar uppenbarar hemligheter. Han

klargör hemlighetsfulla ting, uppenbarar människohjärtat, rannsakar, bedömer och löser. Pris ske Gud! 1 Kor. 14. "Vad som vore fördolt i hans hjärta blev då uppenbarat." I sammanhanget står en märklig sak. "Om någon som sitter där får en uppenbarelse må den som profeterar tåga", v. 30. Rikssamtal brukar ju bryta lokalsamtal. Denna uppenbarelse är säkert någon speciell insyn och inblick till kunskap och lösning av någon svårbemästrad och komplicerad situation i församlingen eller hos någon enskild.

Vidare står det om mörkrets gärningar, om människor som i hemlighet förövar skamliga ting vilkas skamlighet ljust uppenbarar. Ef. 5:13. *Välkommen du klara, gudomliga och genomstrålade dagsljus i församlingen och i våra enskilda hjärtans skrymslen och vrår!*

Så är det med det som Gud har berett åt dem som älskar honom, ty det har inget annat öga sett, inget annat öra hört och ingen människas hjärna uttänkt men för oss, den *andliga* människan har den Ande som är av Gud uppenbarat det. 1 Kor. 2:9.

Anden uppenbarar.

Att leva i uppenbarelsen är att vara ett Kristusbrev. Det står mycket i detta brev, världen läser och människorna ser. Klistra inte igen det. Sätt inte ljust under skäppan. Inte kan en stad döljas, som ligger på ett berg. Det är uppenbart för alla. 2 Kor. 3:3.

Uppenbarelsboken är inte Johannes uppenbarelse utan

Jesu uppenbarelse till Johannes. (Upp. 1:1.) Detta är en uppenbarelse från Jesus som transformerades ned genom Johannes på Patmos och igenom denna uppenbarelse fick profeten insyn, inblick och kännedom om församlingens inre liv och kärna. Han fick se själva halten och kvaliteten.

O, vad det var många som tackade Gud för denna obarmhärtiga, hänsynslösa men nyttiga och nödvändiga sanningskritik. I anden och uppenbarelsen fick Johannes se både skökan — den fallna och falska kristendomen som också vi har inpå och framför oss. Men han fick också beskåda bruden — Lammets hustru.

I uppenbarelsens ande följde de vilddjur och falska profeter som vi med större tydlighet märker och även får drabba samman med på närmare håll, vad det lider. Det är dessa som lever i den andliga uppenbarelsens klarsyn, skärpa och tydliga iakttagelseförmåga, som verkligen kan följa med vad som i verkligheten sker på olika områden i dag. Ingen kunde vara säker så länge Paulus ännu var vid liv, trots de många tvåbenta vilddjuren som ville sluka den klarsynte profeten. Det hände ofta att Paulus i anden var med i vad som skedde i de olika församlingarna. Ibland var han med i anden och

Forts. nästa sida.

fröjdade sig över ordning och fasthet, i tro på Jesus Kristus (Kol. 2: 5) och en annan gång var han med i anden och såg en otuktshärva i Korint (1 Kor. 5). Fastän han var frånvarande överlämnade han den mannen åt Satan och ställde honom utanför församlingsgemenskapen.

Profetia är, som vi sagt förut, en form av uppenbarelse. Den uppenbarar, utränskar och bedömer. Det är en del av Guds allvetande. Här är det ju naturligtvis en fråga om en sund och rätt andlig profetia, som skapar en helig, rannsokande och uppbyggande atmosfär. (1 Kor. 14: 24.)

Det finns ju en förklädd, besmittad och besudlad profetia, då borde det i stället för "så säger Herren", hetat: "så sade J-sson till mig" eller så här är min egen personliga version av läget. Man kläder sina inhämtade informationer i profetisk dräkt. Därför står det att vi skall pröva allt, och behålla det som är gott, men förkasta allt som är falskt. (1 Tess. 5: 21.) Det finns ingen profetia eller uppenbarelse som står över Guds ord.

Guds ord är den högsta auktoriteten.

Annars blir det som i Tyatira, Upp. 2: 20, där en profetisk fa-

lang hade tagit överhanden. En profetissa styrde och ställde, kommenderade och befälde, lärde och förförde till dess den gudomliga andliga starka uppenbarelsen från Jesus grep in direkt och sände denna andliga förvillelse och vilda profetissa till sjuksängen. Det finns avarter inom livets alla sektorer, men om vi följer Guds ord kommer vi aldrig fel samt bevaras i den helige ande. Om dessa underbara faktorer som profetia, uppenbarelse, nådegåvor och ämbeten användes på ett andligt och bibliskt sätt blir det till en underbar, nödvändig och oersättlig hjälp i den andliga striden och kampen.

DEN HELIGE ANDE

• Ledare • Hjälpare • Tröstare

Av Elof Augustsson

Jesus sade till lärjungarna: "Jag skall bedja Fadern, och han skall giva eder en annan Hjälpare, som för alltid skall vara hos eder: sanningens Ande." Jag har tänkt på detta, och Gud har gjort klart för mig i vilket stort behov vi är av denne Hjälpare.

Hans namn är på grekiska *Parakletos*. Det betyder: "En som går med hela vägen." Halleluja. Vi människor är i ett skriande behov av denne Hjälpare och Ledare. Vi går ohjälpligt vilse annars.

Jag är till yrket gjuteriarbetare. Jag stod vid ett tillfälle och formade ett cylinderfoder och hade en hjälparbetare med

mig. Så kom det en broder fram till mig och sade: "En mästare gör själv allt." Han citerade därvid ett ord i Ordspråksboken. Men jag svarade: "Ja, men så långt har jag inte kommit, för jag behöver en hjälpare." Och så är det för oss alla i livet.

• •

I Ordspråksboken 20: 24 står det: "...en människa förstår icke själv sin väg." Och: "Många en håller sin väg för den rätta, men på sistone leder den dock till döden." Ordspr. 16: 25. Jeremia säger: "Jag vet det Herre: Människans väg beror ej av henne, det står icke i vandrarens makt att rätt styra sina steg." Jer. 10: 23. Man kan lik-

na mänskligheten vid en flock människor, som gått vilse i en stor tjock skog. Där går många stigar, men ingen leder ut ur skogen. En del säger: "Gå den här stigen, den är den rätta. Då kommer du rätt." Andra säger: "Nej, det är fel! Gå den här i stället, det är den rätta." Och allesammans har lika fel. Så är det också med mänskligheten. Det finns så många olika politiska partier och filosofiska system och religioner, men intet av detta leder ut ur det kaos och den onda cirkel som människorna befinner sig i, därför att de går självvalda vägar och inte Guds väg, som den Helige Ande vill föra oss in på. Det finns en levande väg — Jesus Kristus. Halleluja. Han säger: "Jag är Vägen, Sanningen och Livet." Denna väg leder oss ut ur synden, som är orsaken till människornas svåra belägenhet i dag, och in i gemenskapen med Gud och vila i Honom. Då har vi ett mål klart för oss: Det eviga Livet och Guds rike. Låt den Helige Ande föra dig till Jesus. Han vill frälsa Dig och föra Dig in på Sin väg. Amen!

Forts. fr. sid. 3.

godtyckligt ihop en "styrelse" ur ett tänkbart namnknippe och genast har pr-värdet höjts även om hans åtgärder endast har kulissens funktioner.

På ett tidigt stadium blåstes här i spalterna varningssignaler mot inhemska efterapningar av alla penningssugna "frigörelsepredikanter" avancerade månglerier. Godtrogna människor förförs lätt och på många sätt, men det är mer än grymt då deras oförvitlighet och varma känsla för missionen skall exploateras så, att de n a r r a s offra utan att de kan kontrollera eller lämnas några som helst garantier för att medlen verkligen når fram till ändamålet och icke trolas bort på vägen av smutsiga händer.

Maranatanamnet öppnar både hjärtan och plånböcker. Det vet sådana, som utan skrupler, för att komma åt dessa offervilliga vänners medel, tydligen också kan nedlåta sig till att referera till församlingar vars existens det är tvivelaktigt ens finns i teorin.

MATERIELLT VÄLSTÅND och fysiskt välbefinnande är hörnpelare i en ytlig "trosförkunnelse", som under senare år burits ut över hela världen.

Helbrägdagörelsen har av lätt förklarliga skäl fått orimligt stort utrymme i denna religiöst förklädda kroppskultur.

Möte efter möte masar dess budbärare fram sina åhörare till handpåläggning och "förbön" genom att utlova fysiska manifestationer och mirakler. Här om nå g o n s t a n s ser den anligt vakne problemen i sina rätta dimensioner. Predikanter, som åter och åter utmanar ondskans fruktansvärda krafter, driver ut sjukdomar och jagar demoner på flykten i sina möten, *klarar icke konfrontationen med vardagslivets små irritationsmoment utan att tappa fattning och besinning*. För att orka bära motgångar, också alla andra människor brottas med — litet tandvärk eller annan fysisk smärta — måste de ha hjälp av kemiska preparat de gormar mot i sin "förkunnelse". Ja, en del har det så illa ställt att de måste ha smärtlindrande eller stimulerande preparat och gifter för att kunna genomföra sina "helbrägdagörelsemöten". Är sådana s k r y m t a r e värda att tas på allvar?

MÄNNISKOR med *ouppklarade* personliga misslyckanden bakom sig tycks ligga väl till för religiösa fantastier av olika slag. *Självmedömkan* och *inbillat martyrskap* hör hemma

i dessa kretsar där förföljelsemanin suggererar fram onda väsen och fiender ur varje buske. Stackars predikanter som måste gå i ylande flockar för att döva sitt samvete och dölja sin fruktan för makter och förmenta plågoandar av kött och blod. De sammangaddar sig i internationellt förgrenade predikantkotterier, där de får sitt en gång knäckta självförtroende styrkt genom att utrustas med prydliga "certifikat" och ärofulla titlar. Även Maranata har begåvats med en sådan "president", som ständigt varnar för papistiska tendenser i väckelsen.

□ DET FINNS ÖVERALLT människor av samma ull. De har vandrat "den långa vägen" till sin högt betalda "frihet".

Här i Stockholm har vi sett *dess* formeras till större och mindre grupper varje höst, och vi har fått lära oss bära den smålek de dragit över det rop, som blivit ett folks speciella lystringssignal. Det är exakt samma människor som alltid opererar under falsk flagga i sina försök att vilseleda och skapa förvirring.

Under ett decennium har dessa rotlösa individer hunnit hoppa in och ut ur 10—15 olika församlingar, grupper och böne-cirklar i huvudstaden, och de är inte heller värda att tas på allvar, nu då de åter igen söker rycka upp sig och hämtar moraliskt mod med hjälp av ett dussin "världsevangelisterna" och "missionärer", som i sina ekonomiska mellanhavanden med underhållande församlingar, visat prov på långt driven oärlighet.

Eftersom de nu flaxar vidare i dansanta gylkel- och spexaftnar får vi skicka med förhoppningen att uppvaknandet skall komma, innan mörkret är definitivt och slutligt.

SOM SYNS har här påtalade missförhållanden föga eller intet med en genomtänkt *ideologi* eller *trosövertygelse* att göra. Här är det frågan om att avslöja, näpsa och tillbakavisa inspirationer, visioner och ambitioner, vars bärare i sin förmåtenhet förfäktar rätten för var och en att "fritt" och ostört lura och bedra aningslösa missionsvänner.

Den som skapat åt sig system, som genom många komprometterande missbruk vållar ständiga interna strider, får finna sig i att bli miss-tänkt för oärlig framfart.

PROBLEMEN KAN LÖSAS! Men uteslutande genom sinnesändring och återgång till församlingsarbetet efter de riktlinjer, som med Andens sanktion drogs upp under den första tiden.

Hör Bertha Svensson sjunga på sin
NYA grammofonskiva.

Hon har valt de vackra sångerna:

- ★ Mannen Jesus
- ★ Skall Du få vara med
- ★ Jag seglar mot lyckan
- ★ Högre långt högre

En utsökt kvalitetsinspelning med musik av hammond och saxofoner, trummor och spansk 12-strängad gitarr.

MEP 7. Anne-Lise og Hans Nilsen, Drammen.

Anne-Lise og Hans synger duett:

- Jesus har satt meg fri.
- Jesus seiret.
- Kjære Jesus, du som er.
- Englene venter.

MEP 8. Ivar Helge Bolsø og Bjørn Gundersen.

Härligt inspirerade...!

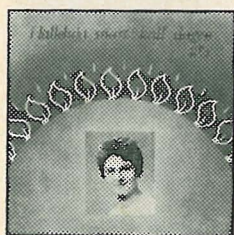
- Han fyller oss med Andens ild og kraft.
- Maran-Ata ropet lyder.
- O, hvilket budskap stort.

Många äro de som blivit rikt välsignade av Maranatas andeinspirerande sång. Lyssna här till grammofonskivor direktinspelade i Maranata-möten med stark väckelseatmosfär.

MRM 23. Maranata-sångarna, Stockholm.

MRM 26. Vivian Mårtensson.

MRM 37. Arne Imsen.

MRM 37. Arne Imsen sjunger till hammond-orgel, piano och gitarr: Klippa du som brast för mig/Jag vet en väg som leder/I evig kärlek/Sista resan.

MRM 34. Därför sjunger vi. Sång av familjen Norlin. Kom och drick. Duett Sam och Stefan Norlin. Jesus kommer snart. Sång av familjen Norlin. Jag går till himlen. Duett. Lars och David Norlin.

MRM 33. Sjung Evangelium. Inspelningen är gjord i ett väckelsemöte. Jag vet en vän. Sång av Tore Johansson. Gamla tiders kraft. Sång av Eskil Axelsson. Nu har jag funnit ett härligt land. Duett-sång Elise Olofsson och Inga-Lill Blomqvist. Snart en morgon bryter fram. Sång av Liliane Krantz.

MRM 32. Sigrd Andersson sjunger till ackomp. av Eystein Raude: Städe på Sion jag tänker/Jag är svag men Du är stark/Lever Du livet i Kristus min vän/Se, Han räcker ut sin hand.

MRM 31. Donald Bergagård med sångare från Jönköping sjunger (inspelat vid möte i Vaggeryd): Till himlens lan/En sådd är vårt liv/Han lever/Underbar hälsa sjuklingar får/Jesus har satt mig fri.

MRM 30. Eystein Raude sjunger till eget gitarrackompanjement: I Egyptens mörker/Gud har älskat världen/Mannen Jesus/Han är densamme i dag.

MRM 29. I lustgården/Han skall förstå. Solosång av Donald Bergagård. Frukt ej stormen/Vi reser hem. Sång av Donald Bergagård, Roland Lundgren och Kurt Petersén.

MRM 28. Gyllne fält för vinden vaja/Gyllne morgon/Bortom gyllne sol. Bibelskolans strängmusik i Stockholm 1965 o. Arne Imsen. Jag vet. Solosång av Arne Imsen.

MRM 27. Arne Imsen sjunger: Låt mig dricka ur krukan/Jag tror på Gud/På en avlägsen höjd.

MRM 26. Vivian Mårtensson sjunger: Halleluja snart skall dagen gry/O, du Golgata kors/Längtande bruden/Min trofaste Gud.

MRM 25. Så älskade Gud världen/Jesus, Kristus är densamme. Textläsning i korus. Härligt nu skallar. Församlingssång. Jag har ett evigt arv/Hans vänskap är så underbar för mig. Strängmusik. (Direktupptagning från Maranatomöte i Viktoriasalen, Stockholm.)

MRM 24. Lyft din själ i lovsång/Ta hela världen, jag väljer Jesus/Ljuva möte uti skyn/Jesus lossat bojors tvång. Strängmusikångarna. Direktupptagn. från Maranatomöte i Viktoriasalen, Stockholm.)

MRM 23. O, rena mitt hjärta/Jag vet att Gud vill ge dig bönesvar/Många år jag gick på syndens väg/Tack, Guds lamm. Sång av Arne Imsen. Maranataförsamlingens strängmusik.

MRM 21. Där rosor aldrig dör/Han är allt för mig. Sång av Donald Bergagård. (Direktinspelning från möte)/Mitt hjärtas sång. Sång av Donald Bergagård, Kurt Peterzén och Roland Lundgren.

MRM 20. Min kung och jag/Jesus jag älskar Dig mer än silver/Nu är jag fri. (Direktinspelning från möte.) Sång av Donald Bergagård.

MEP 1. Neither do I condemn thee/Light guiding me/That lonesome Valley/Is there Blood upon Yours hands. Sång av Ralph Hart, Kurt Peterzén och Roland Lundgren.

MEP 3. Jag är nu på väg till himlen/Giv Honom allt/Underbara land/Varför ångslas du. Sång av Hart, Kurt Peterzén och Roland Lundgren.

MEP 5. Kurt Peterzén, Roland Lundgren och Donald Bergagård sjunger: Ett härligt hem/En sång har jag tagit från Himlen/Gud är på tronen ännu/Guds slag pågår.

MEP 6. Donald Bergagård sjunger: Vi skall fara bortom månen/Jag vill evigt pris Lammet/På löftenas vingar/Underbar, underbar.

HEP 264. Bosse Andersson sjunger fyra sånger: Den gamla sången/Möt mig, o Gud/Jublande, sjungande går jag/Striden på jorden ej evig skall vara.

EP 99. Anita Nilsson och Bosse Andersson sjunger duett: Ljudet av Hans steg/Strålände stad/Ser du ljuset som strålar/Vid Hans kors.

Klipp här och sänd in kupongen i dag - - - - -

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförskott:

Namn:

Bostad (Box/Gata):

Postadress:

..... Skivor nr

☐ LP-skivpaket, innehåller 5 st., 50:—

☐ EP-skivor i paket, innehåller 15 st., 55:—

☐ Sångbladen 70—95 18:75

☐ Sångbladen, hela saml. 1—95 + pärm 44:50

☐ Färdiginspel. BAND n:r 22:50

Kupongen insändes till EVANGELII CENTER - 781 02 Borlänge 2 - tel. 0243/105 95

MÖTESANNONSER

MARANATAFÖRSAMLINGEN, STOCKHOLM

Allhelgonadagshelgen 1-3 nov.

ALLA HELGONS DAG	9.00 Brödsbrytelse	Lokal: Strindbergssalen, N:a Bantorget
	11.00 Förmiddagsmöte	
	13.30 Kärleksmåltid	
	19.00 VÄCKELSE- och FRÄLSNINGSMÖTE	Z-salen Sveavägen 41
SÖNDAG	11.00 och 19.00	Strindbergssalen

Bibelskolear Slutningen 16-17 nov.

LÖRDAG	16.00 Brödsbrytelse	Strindbergssalen
	19.30 VÄCKELSE- och FRÄLSNINGSMÖTE	Borgarskolans aula vid Jarlaplan
SÖNDAG	11.00 Förmiddagsmöte	Medborgarhuset, Medborgarplatsen
	15.00 VÄCKELSE- och	
	19.00 FRÄLSNINGSMÖTE	

SIGURD BRATTLIEN från Norge, BJÖRNE ERIXON, KURT PETERSEN, ROLAND LUNDGREN, ERNST HÖGLANDER, ALF PETERSON, ARNE IMSEN, RUNE GELINDER, församlingens sångarkrafter och bibelskolans elever i aktion

FÖRMÅNSERBJUDANDE!

PRENUMERERA NU

och Du spar kr 5:75

(3 nr gratis 1968 samt oförändrad prenumerationsavgift för 1969)

**Är du
prenumerant?**

BETALA REDAN NU
**och du slipper avgifts-
höjningen**

**BLI
KOMMISSIONÄR!**
Prova med 5 ex. och
evangelisera på
hemmaplan

- ☐ Jag önskar prenumerera på M.R. till förmånspris för 1969
- ☐ Jag vill bli kommissionär och försöka med
5 ex för kr 3:75 varje nummer

Namn _____

Adress _____

Postadress _____